Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/1629**

av den 14 september 2016

om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG

(EUT L 252, 16.9.2016, s. 118)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2018/970 av den 18 april 2018	L 174	15	10.7.2018
►**M2**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/1668 av den 26 juni 2019	L 256	1	7.10.2019
►**M3**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1308 av den 28 april 2021	L 284	1	9.8.2021
►**M4**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2477 av den 30 augusti 2023	L 2477	1	7.11.2023
►**M5**	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2025/2177 av den 9 september 2025	L 2177	1	26.11.2025

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 181, 5.7.2019, s. 123 (2016/1629)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/1629

av den 14 september 2016

om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG

KAPITEL 1

TILLÄMPNINGSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH VATTENVÄGSZONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs följande:

a) De tekniska krav som är nödvändiga för att trygga säkerheten för farkoster som trafikerar de inre vattenvägar som avses i artikel 4.

b) Klassificeringen av dessa inre vattenvägar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på följande farkoster:

a) Fartyg med en längd (L) av 20 meter eller mer.

b) Fartyg för vilka produkten av längd (L), bredd (B) och djupgående (T) är en volym på 100 kubikmeter eller mer.

c) Bogserfartyg och skjutbogserare avsedda att bogsera eller skjuta på antingen farkoster som avses i leden a och b eller flytande utrustning, eller avsedd att långsides bogsera sådana farkoster eller flytande utrustning.

d) Passagerarfartyg.

e) Flytande utrustning.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:

a) Färjor.

b) Militärfartyg.

c) Havsgående fartyg, inbegripet havsgående bogserfartyg och skjutbogserare, som

i) trafikerar eller befinner sig på vattenvägar inom tidvattensområden,

ii) tillfälligt trafikerar inre vattenvägar

förutsatt att de medför minst

▼B

— ett certifikat som visar att fartyget uppfyller kraven i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas) eller ett likvärdigt certifikat; ett certifikat som visar att fartyget uppfyller kraven i 1966 års internationella lastlinjekonvention eller ett likvärdigt certifikat, och ett internationellt oljeskyddscertifikat (IOPP) som visar att fartyget uppfyller kraven i 1973/1978 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol),

— för havsgående fartyg som inte omfattas av Solas 1966 års internationella lastlinjekonvention eller Marpol, de relevanta certifikat och det fribordsmärke som krävs i deras flaggstaters lagstiftning,

— för passagerarfartyg som inte omfattas av de konventioner som avses i första strecksatsen, ett certifikat beträffande säkerhetsregler och säkerhetsnormer för passagerarfartyg utfärdat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG ([1]), eller

— för fritidsfartyg som inte omfattas av de konventioner som avses i första strecksatsen, ett certifikat från flaggstaten som visar en tillräcklig säkerhetsnivå.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *farkost*: fartyg eller flytande utrustning,

b) *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg,

c) *fartyg i inlandssjöfart*: fartyg som är avsett uteslutande eller huvudsakligen för trafik på inre vattenvägar,

d) *bogserfartyg*: fartyg som är konstruerat för att utföra bogsering,

e) *skjutbogserare*: fartyg som är konstruerat för att framdriva en skjutbogserad konvoj,

f) *passagerarfartyg*: dagstursfartyg eller fartyg med hytter som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare,

g) *flytande utrustning*: flytande installationer som bär upp arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar,

h) *flytande anläggning*: flytande installation som i normala fall inte är avsedd att flyttas, såsom simbad, docka, brygga eller båtskjul,

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG av den 6 maj 2009 om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg (EUT L 163, 25.6.2009, s. 1).

▼B

i) *flytande föremål*: flotte eller någon annan typ av konstruktion, föremål eller sammankoppling som kan framföras, annat än ett fartyg, flytande utrustning eller flytande anläggning,

j) *fritidsfartyg*: fartyg, annat än passagerarfartyg, som är avsett för sport- och fritidsändamål,

k) *höghastighetsfartyg*: motordriven farkost som kan uppnå en fart över 40 km/tim genom vattnet,

l) *volymdeplacement*: volymen av fartygets undervattenskropp, i kubikmeter,

m) *längd (L)*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt,

n) *bredd (B)*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag för skovelhjul, avbärarlist och liknande),

o) *djupgående (T)*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående,

p) *förbundna inre vattenvägar*: vattenvägar i en medlemsstat, vilka, genom inre vattenvägar som i enlighet med nationell eller internationell rätt kan trafikeras av farkoster som omfattas av detta direktiv, är förbundna med en annan medlemsstats inre vattenvägar.

Artikel 4

Klassificering av inre vattenvägar

1. I detta direktiv ska unionens inre vattenvägar klassificeras enligt följande:

a) Zonerna 1, 2, 3 och 4:

i) Zonerna 1 och 2: de vattenvägar som förtecknas i bilaga I, kapitel 1.

ii) Zon 3: de vattenvägar som förtecknas i bilaga I, kapitel 2.

iii) Zon 4: alla övriga inre vattenvägar som enligt nationell rätt kan trafikeras av farkoster som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.

b) Zon R: de vattenvägar som avses i led a för vilka certifikat ska utfärdas i enlighet med artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, i den lydelse som artikeln har den 6 oktober 2016.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på ändringar av bilaga I i syfte att ändra klassificeringen av en vattenväg, inbegripet tillägg och strykningar av vattenvägar. Sådana ändringar i bilaga I får göras endast på begäran av den berörda medlemsstaten, för vattenvägar på dess territorium.

▼B

KAPITEL 2

SJÖFARTSCERTIFIKAT

Artikel 5

Efterlevnad av tekniska krav och säkerhetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de farkoster som avses i artikel 2.1 som trafikerar de inre vattenvägar inom unionen som avses i artikel 4 är konstruerade och underhålls i enlighet med de krav som anges i detta direktiv.

2. En farkosts förenlighet med punkt 1 ska intygas genom ett certifikat som utfärdas i enlighet med detta direktiv.

Artikel 6

Unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Unionscertifikat för inlandssjöfart ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv. Vid utfärdande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska medlemsstaterna kontrollera att ett sådant giltigt certifikat som avses i artikel 7 inte redan har utfärdats för den berörda farkosten.

2. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga II.

3. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheterna för utfärdandet av unionscertifikat för inlandssjöfart och anmäla förteckningen samt eventuella ändringar av denna till kommissionen. Kommissionen ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter på en lämplig webbplats.

4. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas för farkosten efter en teknisk besiktning som ska genomföras innan farkosten sätts i trafik för att kontrollera om den uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

5. Vid de tekniska besiktningar som föreskrivs i punkt 4 i denna artikel och i artikel 29, eller vid en teknisk besiktning som utförs på begäran av farkostens ägare eller dennes ombud ska det, om så är lämpligt, kontrolleras om en farkost uppfyller de ytterligare krav som avses i artikel 23.1 och 23.2.

6. De behöriga myndigheter som utfärdar unionscertifikatet för inlandssjöfart ska besluta om förfarandena för begäran om besiktning och fastställande av plats och tidpunkt för besiktningen. Den behöriga myndigheten ska avgöra vilka dokument som ska lämnas in. Förfarandet ska vara sådant att besiktningen kan äga rum inom rimlig tid efter begäran.

▼B

7. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska, på begäran av farkostens ägare eller dennes ombud, utfärda ett unionscertifikat för inlandssjöfart för en farkost som inte omfattas av detta direktiv, om farkosten uppfyller de krav som anges i detta direktiv.

Artikel 7

Skyldighet att medföra certifikat

Farkoster som trafikerar de inre vattenvägar inom unionen som avses i artikel 4 ska medföra följande originalhandlingar:

a) När de trafikerar vattenvägar inom zon R, antingen

— ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, eller

— ett unionscertifikat för inlandssjöfart som intygar att farkosten, i förekommande fall i enlighet med övergångsbestämmelserna enligt bilaga II till detta direktiv för farkoster som trafikerar Rhen (zon R), helt uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V till detta direktiv och för vilka det enligt tillämpliga regler och förfaranden har fastställts att de motsvarar de tekniska krav som fastställts i enlighet med den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.

b) När de trafikerar andra vattenvägar, ett unionscertifikat för inlandssjöfart eller ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, i förekommande fall inbegripet kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med artikel 8 i detta direktiv.

Artikel 8

Kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Farkoster som medför ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart eller ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen ska förses med ett kompletterande unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med artikel 23 i detta direktiv.

2. Det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utformas i enlighet med förlagan i bilaga II och utfärdas av behöriga myndigheter i enlighet med de villkor som fastställs för de berörda vattenvägarna.

Artikel 9

Tillfälliga unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Medlemstaternas behöriga myndigheter får utfärda ett tillfälligt unionscertifikat för inlandssjöfart för

a) farkoster som med den behöriga myndighetens tillstånd ska gå till en bestämd plats för att erhålla ett unionscertifikat för inlandssjöfart,

▼B

b) farkoster vars unionscertifikat för inlandssjöfart har förkommit, förstörts eller tillfälligt återkallats i något av de fall som avses i artikel 13 och 15 eller i bilagorna II och V,

c) farkoster vars unionscertifikat för inlandssjöfart håller på att upprättas efter godkänd besiktning,

d) farkoster som inte har uppfyllt samtliga villkor som krävs för erhållande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart i enlighet med bilagorna II och V,

e) farkoster som har skadats så att de inte längre uppfyller kraven i deras unionscertifikat för inlandssjöfart,

f) flytande anläggningar eller flytande föremål i de fall då de myndigheter som ansvarar för specialtransporter, enligt gällande krav utfärdade av sjöfartsmyndigheterna i medlemsstaterna, beviljar tillstånd att utföra en specialtransport på villkor att ett sådant tillfälligt unionscertifikat för inlandssjöfart erhålls,

g) farkoster som i enlighet med artiklarna 25 och 26 i detta direktiv omfattas av ett undantag från bilagorna II och V, i avvaktan på antagandet av relevanta genomförandeakter.

2. Det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart får endast utfärdas om farkostens, den flytande installationens eller den flytande utrustningens sjövärdighet verkar vara säkerställd i tillräckligt hög grad. Det ska utformas med användning av förlagan i bilaga II.

3. Det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart ska innehålla de villkor som den behöriga myndigheten anser nödvändiga, och ska ha följande giltighet:

a) I de fall som avses i punkt 1 a, d, e och f, för en enda bestämd resa som ska företas inom en lämplig tidsperiod, dock högst en månad.

b) I de fall som avses i punkt 1 b och c, för en lämplig tidsperiod.

c) I de fall som avses i punkt 1 g, sex månader; det tillfälliga unionscertifikatet för inlandssjöfart får förlängas med sex månader åt gången fram till dess att motsvarande genomförandeakt har antagits.

Artikel 10

Giltighet för unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart som utfärdas för nybyggda farkoster ska fastställas av den behöriga myndigheten och får inte överstiga

a) fem år för passagerarfartyg och höghastighetsfartyg,

b) tio år för alla andra farkoster.

Giltighetstiden ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart.

▼B

2. När det gäller farkoster som redan före den tekniska besiktningen går i trafik ska den behöriga myndigheten fastställa giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart från fall till fall mot bakgrund av resultatet av besiktningen. De giltighetstider som anges i punkt 1 får emellertid inte överskridas.

Artikel 11

Förlängning i undantagsfall av giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart

Den behöriga myndighet som utfärdat eller förnyat ett unionscertifikat för inlandssjöfart får i enlighet med bilagorna II och V undantagsvis förlänga giltighetstiden med högst sex månader utan teknisk besiktning. En sådan förlängning ska anges på certifikatet.

Artikel 12

Förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska förnyas när dess giltighetstid löper ut i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 6, efter en teknisk besiktning för att kontrollera om farkosten uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V. Unionscertifikat för inlandssjöfart får förnyas av varje behörig myndighet som har anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 6.3.

2. Vid förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart ska de övergångsbestämmelser som föreskrivs i bilaga II gälla för farkosten på de villkor som anges i den bilagan.

Artikel 13

Ersättande av unionscertifikat för inlandssjöfart

Varje medlemsstat ska fastställa på vilka villkor ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart som förkommit eller skadats får ersättas. Dessa villkor ska föreskriva att vid ansökan om ersättande ska, vid förlust av certifikatet, en förlustanmälan av certifikatet tillhandahållas eller, om certifikatet skadats, det skadade certifikatet lämnas in. På det ersättande certifikatet ska det anges att det är ett duplikat.

Artikel 14

Större ändringar eller större reparationer av farkoster

Om farkosten undergår större ändringar eller större reparationer som påverkar farkostens förenlighet med de tekniska krav som avses i bilagorna II och V i fråga om farkoststrukturens stabilitet eller farkostens gång- eller manövreringsegenskaper eller särskilda specifikationer, ska farkosten på nytt genomgå en sådan teknisk besiktning som föreskrivs i artikel 6 innan den får företa någon ny sjöresa.

▼B

Efter denna besiktning ska det befintliga unionscertifikatet för inlandssjöfart ändras så att det återspeglar farkostens förändrade tekniska egenskaper, eller ska det certifikatet återkallas och ett nytt utfärdas. Om det nya certifikatet utfärdas av någon annan medlemsstat än den där det ursprungliga certifikatet utfärdades eller förnyades ska den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade certifikatet underrättas inom 30 dagar från dagen för utfärdandet av det nya certifikatet.

Artikel 15

Vägran att utfärda eller förnya, och återkallande av, unionscertifikat för inlandssjöfart

1. I ett beslut om att inte utfärda eller förnya ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska skälen till beslutet anges. Farkostens ägare eller dennes ombud ska underrättas om detta och få information om hur beslutet kan överklagas och vilka frister för överklagande som gäller i den berörda medlemsstaten.

2. Ett giltigt unionscertifikat för inlandssjöfart får återkallas av den behöriga myndighet som utfärdade eller förnyade det om farkosten inte längre uppfyller de tekniska krav som anges i dess certifikat.

Artikel 16

Erkännande av certifikat för farkoster från tredjeländer

I avvaktan på att överenskommelser mellan unionen och tredjeländer om ömsesidigt erkännande av certifikat för farkoster träder i kraft får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat erkänna de certifikat som utfärdats för farkoster från tredjeländer för sjöfart på vattenvägar inom den medlemsstatens territorium.

Artikel 17

Register över certifikat

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter för ett register över alla certifikat som de har utfärdat eller förnyat i enlighet med artiklarna 6, 8, 9 och 12. Det registret ska innehålla alla de upplysningar som ingår i den förlaga till certifikat som återges i bilaga II.

KAPITEL 3

FARTYGSIDENTIFIERING, BESIKTNINGAR OCH ÄNDRADE TEKNISKA KRAV

Artikel 18

Unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje farkost ges ett unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg (nedan kallat *europeiskt identifieringsnummer*) i enlighet med bilagorna II och V.

▼B

2. Varje farkost ska ha endast ett europeiskt identifieringsnummer som ska vara oförändrat under hela dess livstid.

3. Den behöriga myndigheten ska när den utfärdar ett unionscertifikat för inlandssjöfart ange det europeiska identifieringsnumret på certifikatet.

4. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheter som är ansvariga för att tilldela europeiska identifieringsnummer och delge kommissionen förteckningen samt eventuella ändringar av denna. Kommissionen ska tillhandahålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter på en lämplig webbplats.

Artikel 19

Den europeiska databasen med uppgifter om fartygsskrov

1. Kommissionen ska handha den europeiska databasen i syfte att stödja administrativa åtgärder för att upprätthålla navigationssäkerheten och underlätta vid navigering och i syfte att säkerställa tillämpningen av detta direktiv.

All behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna ska ske i enlighet med unionsrätten i fråga om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([1]).

All behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([2]).

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna utan dröjsmål för varje farkost för in följande uppgifter i den europeiska databasen:

a) De uppgifter som behövs för att identifiera och beskriva farkosten i enlighet med detta direktiv.

b) Uppgifter om de certifikat som utfärdats, förnyats, ersatts och återkallats samt om den behöriga myndighet som utfärdade certifikaten, i enlighet med detta direktiv.

c) En digital kopia av samtliga certifikat som utfärdats av de behöriga myndigheterna i enlighet med detta direktiv.

d) Uppgifter om eventuella ansökningar om certifikat i enlighet med detta direktiv vilka har avslagits eller håller på att behandlas.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼B

e) Eventuella ändringar av de uppgifter som avses i leden a–d.

3. De uppgifter som avses i punkt 2 får behandlas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, av parterna i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen och av tredjeländer som har anförtrotts uppgifter som rör tillämpningen av detta direktiv och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG ([1]), i följande syften:

a) Tillämpning av det här direktivet och direktiv 2005/44/EG.

b) Säkerställande av förvaltning av vattenvägstrafik och infrastruktur.

c) Upprätthållande eller tillsyn av navigationssäkerheten.

d) Insamling av statistiska uppgifter.

4. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får i enskilda fall överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation under förutsättning att detta endast sker efter en bedömning från fall till fall och att kraven i förordning (EU) 2016/679, särskilt de som framgår av kapitel V i den förordningen, är uppfyllda. Medlemsstaterna ska säkerställa att överföringen är nödvändig för de ändamål som avses i punkt 3 i denna artikel. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte uttryckligt skriftligt godkännande till detta erhållits och de villkor som fastställts av den behöriga myndigheten i medlemsstaten uppfylls.

5. Kommissionen får i enskilda fall överföra personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland eller till en internationell organisation eller ge dessa åtkomst till den europeiska databasen, under förutsättning att detta endast sker efter en bedömning från fall till fall, att överföringen eller åtkomsten krävs för de ändamål som avses i punkt 3 i den här artikeln och under förutsättning att kraven i artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 är uppfyllda. Kommissionen ska säkerställa att överföringen eller åtkomsten är nödvändig för de ändamål som avses i punkt 3 i den här artikeln. Kommissionen ska se till att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte uttryckligt skriftligt godkännande till detta erhållits och de villkor som fastställts av kommissionen uppfylls.

6. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att uppgifterna om en farkost raderas från den databas som avses i punkt 1 när denna farkost skrotas.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att närmare ange

a) de uppgifter som ska föras in i databasen av medlemsstaterna,

b) de typer av åtkomst som är tillåtna, med hänsyn tagen till de kategorier av mottagare av uppgifter och de syften för vilka sådana uppgifter behandlas som avses i punkt 3,

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/44/EG av den 7 september 2005 om harmoniserade flodinformationstjänster (RIS) på inre vattenvägar i gemenskapen (EUT L 255, 30.9.2005, s. 152).

▼B

c) instruktioner för användning och drift av databasen, särskilt med avseende på datasäkerhetsåtgärder, registrering och behandling av uppgifter och sammankoppling av databasen med de register som avses i artikel 17.

Artikel 20

Genomförande av tekniska besiktningar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkt 3 genomför de inledande, periodiska, särskilda och frivilliga besiktningar som avses i detta direktiv.

2. Dessa behöriga myndigheter får helt eller delvis avstå från teknisk besiktning av farkosten om ett giltigt intyg utfärdat av ett erkänt klassificeringssällskap i enlighet med artikel 21 klart visar att farkosten helt eller delvis uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

3. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de behöriga myndigheter i medlemsstaten som är ansvariga för att genomföra tekniska besiktningar och delge kommissionen förteckningen samt eventuella ändringar av denna. Kommissionen ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över behöriga myndigheter och besiktningsorgan på en lämplig webbplats.

4. Varje medlemsstat ska uppfylla de särskilda krav i fråga om besiktningsorganen och begäran om en besiktning vilka föreskrivs i bilagorna II och V.

Artikel 21

Erkännande av klassificeringssällskap

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att erkänna ett klassificeringssällskap som uppfyller de kriterier som anges i bilaga VI eller återkalla ett erkännande i enlighet med det förfarande som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

2. Ansökan om erkännande ska lämnas in till kommissionen av den medlemsstat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller en filial som får utfärda intyg som visar att farkoster uppfyller de krav som avses i bilagorna II och V i enlighet med detta direktiv. Ansökan ska åtföljas av all information och dokumentation som behövs för att kontrollera att kriterierna för erkännande är uppfyllda.

3. Varje medlemsstat får till kommissionen lämna in en begäran om att återkalla erkännandet om den anser att ett klassificeringssällskap inte längre uppfyller de kriterier som anges i bilaga VI. Begäran om återkallande ska åtföljas av skriftligt underlag.

4. De klassificeringssällskap som senast den 6 oktober 2016 hade fått erkännande i enlighet med direktiv 2006/87/EG ska få behålla detta erkännande.

▼B

5. Kommissionen ska senast den 7 oktober 2017 för första gången offentliggöra och därefter på en lämplig webbplats regelbundet uppdatera en förteckning över de klassificeringssällskap som erkänts i enlighet med den här artikeln. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar när det gäller namn- och adressuppgifter för de klassificeringssällskap för vilka de har ansökt om erkännande.

Artikel 22

Kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter när som helst kan kontrollera om en farkost medför ett giltigt certifikat i enlighet med artikel 7 och huruvida det uppfyller kraven för utfärdande av ett sådant certifikat.

Om kraven inte uppfylls ska de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med punkterna 2–5 i den här artikeln. De ska även begära att farkostens ägare eller dennes ombud vidtar alla nödvändiga åtgärder för att åtgärda situationen inom den tidsfrist som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Den behöriga myndighet som utfärdat det certifikat som medförs på farkosten ska inom sju dagar efter kontrollen underrättas om att kraven inte uppfylls.

2. Om inget giltigt certifikat medförs på farkosten får den hindras från att fortsätta sin resa.

3. Om de behöriga myndigheterna vid en kontroll konstaterar att farkosten utgör en uppenbar fara för de personer som befinner sig ombord, för miljön eller för sjöfartssäkerheten får de hindra farkosten från att fortsätta sin resa till dess att nödvändiga åtgärder vidtagits för att åtgärda situationen.

De behöriga myndigheterna får även föreskriva proportionella åtgärder som gör att farkosten, när så är lämpligt efter avslutad transport, utan fara kan framföras till en plats där den antingen kan besiktigas eller repareras.

4. En medlemsstat som hindrat en farkost från att fortsätta sin resa, eller som underrättat farkostens ägare eller dennes ombud om sin avsikt att hindra den från detta om de brister som konstaterats inte avhjälpts, ska inom sju dagar underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat som utfärdat eller senast förnyat farkostens certifikat om det beslut som den fattat eller avser att fatta.

5. I varje beslut om att avbryta en farkosts resa som fattats inom ramen för genomförandet av detta direktiv ska skälen till beslutet anges utförligt. Ett sådant beslut ska utan dröjsmål delges den berörda parten, som samtidigt ska underrättas om möjligheterna att överklaga enligt gällande lagstiftning i den berörda medlemsstaten, samt om tidsfristerna för detta.

Artikel 23

Ändrade tekniska krav för vissa zoner

1. En medlemsstat får, i förekommande fall med förbehåll för kraven i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen, anta tekniska krav utöver dem som avses i bilagorna II och V för farkoster som trafikerar

▼B

vattenvägar i zonerna 1 och 2 inom dess territorium. Dessa ytterligare krav får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga III.

2. Rörande passagerarfartyg som trafikerar icke förbundna inre vattenvägar i zon 3, får varje medlemsstat behålla tekniska krav utöver dem som avses i bilagorna II och V. Dessa ytterligare krav får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga III.

3. Om tillämpningen av de övergångsbestämmelser som avses i bilaga II skulle leda till att befintliga nationella säkerhetsstandarder blir mindre omfattande får en medlemsstat underlåta att tillämpa de övergångsbestämmelserna på passagerarfartyg som trafikerar dess icke förbundna inre vattenvägar. Under sådana omständigheter får den berörda medlemsstaten kräva att sådana passagerarfartyg som trafikerar dess icke förbundna inre vattenvägar från och med den 30 december 2008 fullt ut uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

4. En medlemsstat får tillåta partiell tillämpning av de tekniska kraven eller fastställa tekniska krav som är mindre stränga än dem som avses i bilagorna II och V för farkoster som uteslutande trafikerar vattenvägar i zonerna 3 och 4 inom dess territorium. De mindre stränga tekniska kraven eller den partiella tillämpningen av de tekniska kraven får endast omfatta de aspekter som anges i bilaga IV.

5. Om en medlemsstat tillämpar punkt 1, 2, 3 eller 4 ska den underrätta kommissionen om detta minst sex månader före det planerade tillämpningsdatumet. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

I de fall som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter för att godkänna de ytterligare tekniska kraven. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

6. Efterlevnad av de ändrade tekniska kraven i enlighet med punkterna 1, 2, 3 och 4 ska specificeras i unionscertifikatet för inlandssjöfart eller i det kompletterande unionscertifikatet för inlandssjöfart.

Artikel 24

Undantag för vissa farkostkategorier

1. Under förutsättning att en tillräcklig säkerhetsnivå upprätthålls får medlemsstaterna medge undantag från hela eller delar av detta direktiv för

a) farkoster som trafikerar icke förbundna inre vattenvägar,

b) farkoster med en dödvikt om högst 350 ton eller farkoster som inte är avsedda för godstransport och som har ett volymdeplacement på mindre än 100 kubikmeter, vilka kölsträcktes före den 1 januari 1950 och som enbart trafikerar det egna territoriet.

▼B

2. Utan att det påverkar tillämpningen av den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen får medlemsstaterna medge undantag från detta direktiv i fråga om trafik inom det egna territoriet för farkoster som gör begränsade resor av lokalt intresse eller inom hamnområden. Dessa undantag och de resor eller de områden som de gäller ska anges på farkostens certifikat.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de undantag som medgivits i enlighet med punkterna 1 och 2. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 25

Användning av ny teknik och undantag för särskilda farkoster

1. I syfte att uppmuntra innovation och användning av ny teknik inom inlandssjöfart ska kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter om godkännande av undantag eller erkännande av likvärdighet mellan tekniska specifikationer för en specifik farkost när det gäller

a) utfärdande av ett unionscertifikat för inlandssjöfart innehållande ett erkännande av användning eller förekomst ombord på en farkost av andra material, anläggningar eller installationer eller annan utrustning eller användning av andra anordningar eller konstruktionsmetoder än dem som anges i bilagorna II och V, under förutsättning att en likvärdig säkerhetsnivå säkerställs,

b) utfärdande av unionscertifikat för inlandssjöfart på försök och för en begränsad period med nya tekniska specifikationer som avviker från kraven i bilagorna II och V, under förutsättning att en tillräcklig säkerhetsnivå säkerställs.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i förekommande fall ange tillämpliga undantag och erkännanden av likvärdighet som avses i punkt 1 i unionscertifikatet för inlandssjöfart.

Artikel 26

Orimliga konsekvenser

1. Efter det att övergångsbestämmelser för de tekniska krav som fastställs i bilaga II har upphört att gälla får kommissionen anta genomförandeakter som medger undantag från de tekniska krav som fastställs i den bilagan som var föremål för dessa övergångsbestämmelser, om dessa krav är tekniskt svåra att tillämpa eller om tillämpningen skulle kunna medföra orimliga kostnader.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

2. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i förekommande fall ange de undantag som avses i punkt 1 i unionscertifikatet för inlandssjöfart.

▼B

Artikel 27

Register över typgodkänd utrustning

Kommissionen ska på en lämplig webbplats offentliggöra ett register över typgodkänd utrustning i enlighet med bilagorna II och V.

KAPITEL 4

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Övergångsbestämmelser angående användningen av handlingar

▼C1

Handlingar som omfattas av detta direktiv och som utfärdats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2006/87/EG före den 6 oktober 2018 ska fortsätta att gälla tills de löper ut.

▼B

Artikel 29

Farkoster som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 82/714/EEG

1. Unionscertifikatet för inlandssjöfart ska utfärdas för farkoster som är undantagna från tillämpningsområdet för rådets direktiv 82/714/EEG ([1]) men som omfattas av det här direktivet i enlighet med artikel 2.1 i det här direktivet, efter en teknisk besiktning för att kontrollera att farkosterna uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V till det här direktivet. Denna tekniska besiktning ska genomföras när farkostens befintliga certifikat löper ut, dock senast den 30 december 2018.

2. Om de tekniska krav som avses i bilagorna II och V inte uppfylls ska detta anges i unionscertifikatet för inlandssjöfart. Förutsatt att de behöriga myndigheterna anser att dessa brister inte utgör en uppenbar fara får de farkoster som avses i punkt 1 i denna artikel fortsätta att gå i trafik fram till dess att de komponenter eller de fartygsdelar som har befunnits inte uppfylla kraven byts ut eller byggs om, varefter det ska krävas att komponenterna eller fartygsdelarna uppfyller de tekniska krav som avses i bilagorna II och V.

3. Utbyte av befintliga delar mot identiska delar eller delar med likvärdig teknik och utformning under löpande reparationer och rutinunderhåll ska inte betraktas som ett utbyte eller en ombyggnad i den mening som avses i punkt 2.

4. Uppenbar fara i den mening som avses i punkt 2 i denna artikel ska presumeras särskilt när krav som gäller farkoststrukturens stabilitet eller farkostens gång- eller manövreringsegenskaper eller särskilda specifikationer enligt de tekniska krav som avses i bilagorna II och V

([1]) Rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart (EGT L 301, 28.10.1982, s. 1).

▼B

berörs. De undantag som föreskrivs i de tekniska krav som avses i bilagorna II och V ska inte uppfattas som brister som utgör en uppenbar fara.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser angående tillfälliga krav i enlighet med direktiv 2006/87/EG

Tillfälliga krav som antagits i enlighet med artikel 1.06 i bilaga II till direktiv 2006/87/EG ska fortsätta att gälla tills de löper ut.

Artikel 31

Anpassning av bilagorna

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att anpassa bilaga II för att, utan onödigt dröjsmål, uppdatera hänvisningen till den senaste versionen av ES-TRIN-standarden och fastställa dess tillämpningsdag.

2. Genom undantag från vad som sägs i punkt 1, ges kommissionen, i de fall där det med hänvisning till en lämplig analys är vederbörligen motiverat och där det saknas relevanta och uppdaterade internationella standarder avsedda att säkerställa navigationssäkerheten eller där förändringar i Cesnis beslutsprocess skulle äventyra unionens intressen, befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra bilaga II i syfte att tillhandahålla lämpliga tekniska krav.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilagorna III och IV till vetenskapliga och tekniska framsteg.

4. I syfte att uppdatera och rationalisera administrativa bestämmelser ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilaga V.

5. I syfte att ändra kriterierna för erkännande av klassificeringssällskap för att säkerställa navigationssäkerheten ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på anpassningar av bilaga VI.

6. I syfte att uppdatera hänvisningarna i detta direktiv till vissa bestämmelser i bilagorna II och V för att ta hänsyn till de ändringar som gjorts i de bilagorna ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32.

▼B

Artikel 32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 19 och 31 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 6 oktober 2016. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 19 och 31 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4, 19 och 31 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 7 i rådets direktiv 91/672/EEG ([1]) (nedan kallad *kommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska erhållas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande inom tidsfristen för att avge yttrandet så beslutar.

([1]) Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29).

▼B

Artikel 34

Översyn

Kommissionen ska senast den 7 oktober 2021 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en översyn av ändamålsenligheten hos de åtgärder som införts genom detta direktiv, särskilt med avseende på harmoniseringen av tekniska krav och utvecklingen av tekniska standarder för inlandssjöfart. Rapporten ska också innehålla en översyn av mekanismerna för samarbete med internationella organisationer som har behörighet i fråga om inlandssjöfart. Om så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag för att ytterligare rationalisera samarbetet och samordningen i samband med fastställandet av standarder som det kan hänvisas till i unionsrättsakter. Kommissionen ska lägga fram en liknande rapport när det skett betydande förändringar på området för transport på inre vattenvägar.

Artikel 35

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva bestämmelserna om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 36

Ändring av direktiv 2009/100/EG

Direktiv 2009/100/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Detta direktiv ska tillämpas på fartyg som används för godstransport på inre vattenvägar, och som har en samlad dödvikt på 20 metriska ton eller däröver,

a) vars längd inte överstiger 20 meter, och

b) för vilka produkten av längd (L), bredd (B) och djupgående (T) är en volym som är mindre än 100 kubikmeter.

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om besiktning av fartyg på Rhen eller av europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar (nedan kallad *ADN*).”

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna får begära att fartyg som fraktar farligt gods, enligt definitionen i ADN, ska uppfylla de krav som fastställts i denna överenskommelse. Som bevis på detta får de begära att det tillstånd som stadgas i överenskommelsen visas upp.”

▼B

b) Punkt 5 andra stycket ska ersättas med följande:

”Särskilda villkor för transport av farligt gods ska anses uppfyllda på alla gemenskapens vattenvägar om fartygen motsvarar kraven i ADN. Bevis på detta kan lämnas genom det tillstånd som åsyftas i punkt 4.”

Artikel 37

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 40, sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 7 oktober 2018 och som ska gälla från och med den dagen. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. En medlemsstat som, på grund av undantag som godkänts i enlighet med artikel 24.1 och 24.2, inte har några farkoster som omfattas av detta direktiv i trafik på sina vattenvägar ska inte vara skyldig att införliva kapitel 2 och artiklarna 18.3, 20 och 21.

Artikel 38

Upphävande

Direktiv 2006/87/EG ska upphöra att gälla med verkan den 7 oktober 2018.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 39

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 40

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna med undantag för Danmark, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Cypern, Lettland, Malta, Portugal, Slovenien och Finland.

▼B

FÖRTECKNING ÖVER BILAGOR

Bilaga I:	Förteckning över unionens inre vattenvägar, uppdelade geografiskt i zonerna 1, 2 och 3
Bilaga II:	Tekniska minimikrav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar I zonerna 1, 2, 3 och 4
Bilaga III:	Områden för eventuella ytterligare tekniska krav för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 1 och 2 samt icke förbundna inre vattenvägar i zon 3
Bilaga IV:	Områden för eventuella begränsningar av de tekniska kraven för farkoster som trafikerar inre vattenvägar i zonerna 3 och 4
Bilaga V:	Närmare förfarandemässiga bestämmelser
Bilaga VI:	Klassificeringssällskap
Bilaga VII:	Jämförelsetabell

▼M4

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER UNIONENS INRE VATTENVÄGAR, UPPDELADE GEOGRAFISKT I ZONERNA 1, 2 OCH 3

KAPITEL 1

Zon 1

Tyskland

Ems	Från en linje som förbinder f.d. Greetsiel-fyrtornet och den västra piren vid hamninloppet i Eemshaven i riktning ut mot havet till latitud 53°30′N och longitud 6°45′E, dvs. något utanför läktringsområdet för torrlastfartyg i Alte Ems i riktning mot havet ([1]).

([1]) För fartyg som är registrerade i en annan stat ska bestämmelserna i artikel 32 i Ems-Dollart-fördraget av den 8 april 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602) tillämpas.

Frankrike

Gironde från den transversala havsgräns som utgörs av den linje som förbinder Pointe de Grave med Pointe de Suzac, till den linje som förbinder Pointe de Grave med Conche de Pontaillacs östligaste punkt.

Loire från den transversala havsgräns som utgörs av den linje som förbinder Pointe de Mindin med Point de Penoët, till den linje som förbinder fyren på fördämningen vid Pointe du Pointeau med Villès-Martin-fyren vid Saint-Nazaire.

Seine från den transversala havsgränsen (som utgörs av linjen från Cape Hode, på den högra stranden, till den punkt på vänstra stranden där den planerade fördämningen möter kusten nedströms från Berville-sur-Mer) till den gräns som utgörs av en linje i riktning 245° som går från Sainte Adresse-fyren till den punkt där den korsar Greenwichmeridianen. Från denna skärningspunkt utvidgas gränsen av en linje som går i nord-sydlig riktning tills den korsar en linje i öst-västlig riktning från Falaise des Fonds-fyren väster om Honfleur.

Rhônes delta:

Golf de Fos: från gränserna för zon 3 i norr och öster, till en bruten linje som börjar vid fyren vid fördämningen vid Canal St-Louis och skär igenom det norra kardinalmärket vid They de la Gracieuse och det västra kardinalmärket vid Lavéra och som slutar vid Pointe de Bonnieu.

Den södra delen av Etang de Berre mellan Martigues (spetsen på Brise Lames) och hamnen i La Pointe (slutet på den norra fördämningen).

Polen

Den del av Pomorskabukten som ligger söder om den linje som förbinder Nord Perd på ön Rügen och Niechorze fyr.

Den del av Gdańskbukten som ligger söder om den linje som förbinder Hels fyr och bojen vid inloppet till Baltijsk hamn.

Sverige

Vänern, i söder avgränsad av latitudparallellen genom sjömärket Bastungsgrunden.

Vättern

▼M4

Brofjorden–Donsö

Det område som avgränsas av fastlandet eller gränsen för zon 2 eller 3 och av en linje från Grötös sydligaste punkt via Gåsös västligaste punkt, Härmanös nordligaste punkt, Härmanö huvud, Vedholmen, Danholmen, centrum av Mollön, fyren Räbbehuvud, fyren S:t Olovs nedre, Flatholmens sydöstligaste punkt, fyren Åstol, fyren Marstrand, fyren Sälö, fyren Kågholmens nedre, fyren Tanneskär, fyren Buskärs Knöte, och fyren Rivö fjord övre till fyren Rivö.

Norra Öregrundsgrepen

Området mellan fastlandet och Gräsö, avgränsat i norr av latitudparallellen genom fyren Engelska grundet och i söder av longitudparallellen genom ensfyren Öregrund övre.

Söderarm–Sandhamn

Det område som avgränsas av gränsen för zon 2 och av en linje från ensfyren Tyvö via fyren Söderarm, den övre ensfyren vid Söderarms lotsplats, och fyren Prästkobben till sjömärket Korsö.

Jungfrufjärden

Det område som avgränsas av fastlandet eller gränsen för zon 2 och av en linje från Nämdös västligaste punkt via Mörtö-Bunsöns västligaste punkt till sjömärket Ornöhuvud.

Mysingen–Landsort

Det område som avgränsas av gränsen för zon 2 och av en linje från fyren Utö via Nåttarös sydligaste punkt, fyren Måsknuv, och fyren Viksten till fyren Landsort.

Landsort–Arkö

Det område som avgränsas av fastlandet eller gränserna för zon 2 eller 3 och av en linje från fyren Landsort via Enskärs sydligaste punkt och fyren Norra Kränkan till Marö Kupa.

Valdemarsviken och Gryts skärgård

Det område som avgränsas av fastlandet eller gränserna för zon 2 och av en linje från sjömärket Gubbö Kupa via fyren Häradsskär och fyren Hägerökarten till Kvädös sydligaste punkt.

Norra Kalmarsund–Västervik

Det område som avgränsas av fastlandet och av en linje från Hallmare Skackel via fyren Aleskär, fyren Idö, fyren Idö Stångskär, fyren Strupö Ljungskär, position 57°20′00″N, 016°48′00″E, och sjömärket Enerumsgrund till Ölands nordligaste punkt och vidare via Ölands nordvästra kust, och i söder av latitudparallellen till latitud 56°15′00″N.

Södra Kalmarsund

Det område mellan fastlandet och Öland som i norr avgränsas av en linje från Dunö udde (på fastlandet) till Bejershamn på Öland och i söder av latitudparallellen till latitud 56°15′00″N.

▼M4

Zon 2

Tjeckien

Lipnoreservoaren

Tyskland

Ems	Från en linje som går tvärsöver Ems nära inloppet till Papenburgs hamn mellan f.d. pumpstationen i Diemen och öppningen i fördämningen vid Halte till en linje som förbinder det f.d. Greetsiel-fyrtornet och västra piren i hamninloppet i Eemshaven ([1]).
Leda	Från inloppet till yttre hamnen vid havsslussen i Leer till mynningen i Ems.
Jade	På landsidan av en linje som förbinder fyren i Schillig övre med Langwardens kyrktorn.
Weser	Från nordvästra hörnet av järnvägsbron i Bremen till en linje som förbinder Langwardens och Cappels kyrktorn, inklusive Wesers förgreningar som benämns Rekumer Loch, Rechter Nebenarm och Schweiburg.
Hunte	Från en linje 140 m nedströms från Amalienbrücke i Oldenburg till mynningen i Weser.
Lesum	Från Hammes och Wümmes sammanflöde (0,00 km) till mynningen i Weser
Elbe	Från nedre gränsen för Hamburgs hamn till en linje som förbinder sjömärket i Döse och det västra hörnet av fördämningen vid Friedrichskoog (Dieksand), inklusive — Mühlenberger Loch — Ruthenstrom (från 3,75 km till mynningen i Elbe) — Nebenelben: — Hahnöfer Nebenelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 635,00 km och 644,00 km) — Lühesander Süderelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 646,50 km och 650,50 km) — Bützflether Süderelbe (från 0,69 km till mynningen i Elbe) — Haseldorfer Binnenelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 653,00 km och 658,00 km) — Pagensander Nebenelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 659,00 km och 664,00 km) — Schwarztonnensander Nebenelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 661,00 km och 664,00 km) — Wischhafener Süderelbe (från 8,03 km till mynningen i Elbe) — Glückstädter Nebenelbe (avgränsat av de förlängda kilometerangivelserna i Elbe mellan 672,00 km och 676,00 km)

▼M4

Este	Nedströms slussen i Buxtehude (0,25 km) till mynningen i Elbe
Lühe	Nedströms Au-Mühle i Horneburg (0,00 km) till mynningen i Elbe
Schwinge	Från det norra hörnet av Salztor-slussen i Stade till mynningen i Elbe
Pinnau	Från sydvästra hörnet av järnvägsbron i Pinneberg till mynningen i Elbe
Krückau	Från sydvästra hörnet av vägbron i Wedenkamp till mynningen i Elbe
Stör	Från tidvattenmätaren i Rensing till mynningen i Elbe
Freiburger Hafenpriel	Från östra hörnet av slussen i Freiburg an der Elbe till mynningen i Elbe
Oste	Från 210 m uppströms från mittlinjen på vägbron över Oste-fördämningen (69,36 km) till mynningen i Elbe
Meldorfer Bucht	På landsidan av en linje som förbinder västra hörnet av fördämningen vid Friedrichskoog (Dieksand) och västra pirhuvudet i Büsum
Eider	Uppströms från Giselau-kanalens mynning (22,64 km) till linjen mellan mitten av fästningen (Tränke) och kyrktornet i Vollerwiek
Gieselau-kanalen	Från mynningen i Eider till mynningen i Nord-Ostsee-Kanal
Flensburger Förde	På landsidan av en linje som förbinder Kegnäs fyrtorn och Birknack och norrut upp till gränsen mellan Tyskland och Danmark i Flensburger Förde
Schlei	På landsidan av en linje mellan pirhuvudena i Schleimünde
Eckernförder Bucht	På landsidan av en linje som förbinder Boknis-Eck och den nordvästra spetsen av fastlandet nära Dänisch Nienhof
Kieler Förde	På landsidan av en linje som förbinder Bülks fyrtorn och sjökrigsmonumentet i Laboe
Nord-Ostsee-Kanal inklusive Audorfer See och Schirnauer See	Från en linje som förbinder pirhuvudena i Brunsbüttel till en linje som förbinder signalerna i Kiel-Holtenau, inklusive Borgstedter See och Enge, Flemhuder See och Achterwehrer-kanalen

▼M4

Trave	Från nordvästra hörnet av lyftbron för järnvägen i Lübeck med Pötenitzer Wiek och Dassower See till en linje som förbinder de södra inre och de norra yttre pirhuvudena i Travemünde
Wismarbucht, inklusive Kirchsee, Breitling, Salzhaff och hamnområdet i Wismar	Avgränsat mot havet av en linje mellan Hoher Wieschendorf Huk och Timmendorfs fyr och en linje som förbinder Gollwitzs fyr på ön Poel och Wustrow-halvöns södra udde
Warnow och Unterwarnow, inklusive Breitling med förgreningar (utom förgrening väster om Badewieseninsel)	Från södra hörnet av järnvägsbron Rostock-Stralsund till en linje som förbinder norra huvudet av den östra piren i Rostock-Warnemünde
Farvatten som omges av fastlandet samt halvöarna Darß och Zingst och öarna Bock, Hiddensee och Rügen (inklusive hamnområdet i Stralsund)	Avgränsat mot havet mellan — halvön Zingst och ön Bock: av latitudparallellen till latitud 54°26′42″N, — öarna Bock och Hiddensee: av en linje som förbinder nordspetsen på ön Bock och sydspetsen på ön Hiddensee, — öarna Hiddensee och Rügen (Bug): av en linje som förbinder Neubessins sydöstra udde och Buger Haken.
Greifswalder Bodden och hamnområdet i Greifswald, inklusive Ryck	Från östra hörnet av Steinbecker Brücke i Greifswald till en linje som förbinder östra spetsen på Thiessower Haken (Südperd) och östra spetsen på ön Ruden och fortsätter till norra spetsen på ön Usedom (54°10′37″N, 13°47′51″E)
Farvatten som omges av fastlandet samt ön Usedom (Peenestrom, inklusive hamnområdet i Wolgast samt Achterwasser och Stettiner Haff)	Österut fram till den tysk-polska gränsen i Stettiner Haff
Uecker	Från det sydvästra hörnet av vägbron i Ueckermünde till förbindelselinjen mellan pirhuvudenas havssida

([1]) För fartyg som är registrerade i en annan stat ska bestämmelserna i artikel 32 i Ems-Dollart-fördraget av den 8 april 1960 (BGBl. 1963 II, s. 602) tillämpas.

Frankrike

Gironde från kilometertavlan (KP 48,50) till nedströmsdelen av spetsen av Ile de Patiras, till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe de Grave med Pointe de Suzac.

Loire från Cordemais (KP 25) till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe de Mindin med Pointe de Penhoët.

Seine från början av Tancarville-kanalen till den transversala havsgräns som utgörs av linjen från Cape Hode, på den högra stranden, till den punkt, på den vänstra stranden, där den planerade fördämningen möter kusten nedanför Berville-sur-Mer.

Vilaine från Arzal-dammen till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som förbinder Pointe du Scal med Pointe du Moustoir.

Genèvesjön.

▼M4

Ungern

Balatonsjön

Nederländerna

Dollard

Eems

Waddenzee: inklusive förbindelselederna till Nordsjön

Ijsselmeer: inklusive Markermeer och Ijmeer men exklusive Gouwzee

Nieuwe Waterweg och Scheur

Caland-kanalen väster om Benelux-hamnen

Hollands Diep

Breeddiep, Beer-kanalen och de hamnar som är förbundna med den

Haringvliet och Vuile Gat: inklusive vattenvägarna mellan Goeree-Overflakkee å ena sidan och Voorne-Putten och Hoeksche Waard å andra sidan

Hellegat

Volkerak

Krammer

Grevelingenmeer och Brouwershavensche Gat: inklusive alla vattenvägar mellan Schouwen-Duiveland och Goeree-Overflakkee

Keten, Mastgat, Zijpe, Krabbenkreek, Oosterschelde och Roompot: inklusive vattenvägarna mellan Walcheren, Noord-Beveland och Zuid-Beveland å ena sidan och Schouwen-Duiveland och Tholen å andra sidan exklusive Schelde-Rhen-kanalen

Schelde och Westerschelde och dess mynning mot havet: inklusive vattenvägarna mellan Zeeland Flanders å ena sidan och Walcheren och Zuid-Beveland å andra sidan exklusive Schelde-Rhen-kanalen

Polen

Szczecinbukten

Kamieńbukten

Wisłabukten

Puckviken

Włocławski reservoar

Sjön Śniardwy

Sjön Niegocin

Sjön Mamry

▼M4

Sverige

Lysekil–Orust–Tjörn

Det område som avgränsas av fastlandet och av en linje från Släggö i Lysekil till Skaftölandet i bäring 170 grader, en linje från fyren Islandsberg till Lavösund, en linje från fyren Lyr i bäring 300 grader till fastlandet öster om Mollösund, en linje från Lyrs sydligaste punkt till Björholmen, och i den norra delen av Hakefjorden av den linje som utgörs av latitudparallellen till latitud 58°01,00”N.

Göteborgs södra skärgård

Det område som avgränsas av fastlandet eller gränsen för zon 3 och av en linje från västra delen av hamnen Arendal via Knippleholmen, fyren Rivö, fyren Rivö fjord övre, sjömärket Känsö torn, fyren Kårholmeskär, och ledfyren Rättaren till Askims nabbe.

Öregrund–Norrtälje

Det område mellan fastlandet och Gräsö som i norr avgränsas av longitudparallellen genom ensfyren Öregrund övre, och mot havet avgränsas av en linje mellan Äspskäret och fyren Råstensudde, en linje över Singsundet, broarna över Fygdströmmen, och en linje från Dejeudden via fyren Arholma till fyren Tyvö.

Norrtälje–Nämdö

Det område som avgränsas av fastlandet eller av gränserna för zon 2 eller 3 och av en linje från fyren Tyvö via fyren Idskärskobben, Svartlögas västligaste punkt, fyren Stenkobbsgrund, sjömärket Korsö, och Nämdös västligaste punkt till Björnös sydligaste punkt.

Dalarö–Torö

Det område som avgränsas av fastlandet och av en linje från sjömärket Ornöhuvud via Klacknäset, Näset på Ornö, Utös nordligaste punkt, fyren Utö, fyren Älvsnabben, Norra Stegholmen, Yttre Gården, Valsudden på Järflotta, och Långsudden på Järflotta till Torös östligaste punkt.

Torö–Oxelösund

Det område som avgränsas av fastlandet eller av gränsen för zon 3 och av en linje från Torö kyrka via fyren Fifång, fyren Kockelhällan, Lacka torn, Kittelös östligaste punkt, fyren Trutbådan, fyren Beten, och sjömärket Femörehuvud till Svartudden norr om fyren Kungshamn övre.

Bråviken, Slätbaken och Östergötlands skärgård

Det område som avgränsas av fastlandet (i västra Bråviken från Hamnbron i Norrköping, i västra Slätbaken från Mems sluss) och av en linje från fyren Gullängsberget via sjömärket Arkö, Marö kupa, sjömärket Kupa klint, Birkskärs västligaste punkt, och sjömärket Gubbö kupa till Dalaudde söder om Orren.

Centrala Kalmarsund

Det område som i väster avgränsas av fastlandet, i öster av Öland, i norr av latitudparallellen till latitud 56°51,00′N och i söder av en linje från Dunö udde (på fastlandet) till Bejershamn på Öland.

▼M4

KAPITEL 2

Zon 3

Belgien

Maritima Schelde (nedströms från redden i Antwerpen)

Bulgarien

Donau: från 845,650 km till 374,100 km

Tjeckien

Reservoarer: Brněnská (Kníničky), Jesenice, Nechranice, Orlík, Rozkoš, Slapy, Těrlicko, Žermanice och Nové Mlýny III

Grustagssjöar: Ostrožná Nová Ves och Tovačov

Tyskland

Donau	Från Kelheim (2 414,72 km) till gränsen mellan Tyskland och Österrike vid Jochenstein
Rhen inklusive Lampertheimer Altrhein (från 4,75 km till Rhen), Altrhein Stockstadt-Erfelden (från 9,80 km till Rhen)	Från gränsen mellan Tyskland och Schweiz vid Basel till gränsen mellan Tyskland och Nederländerna vid Millingen
Elbe (Norderelbe) inklusive Süderelbe och Köhlbrand	Från Elbe-Seiten-kanalens mynning till nedre gränsen för Hamburgs hamn
Müritz	

Frankrike

Adour från Bec du Gave till havet

Aulne från Châteaulin-slussen till den transversala havsgräns som utgörs av Passage de Rosnoën

Blavet från Pontivy till Pont du Bonhomme

Calais-kanalen

Charente från bron vid Tonnay-Charente till den transversala havsgräns som utgörs av linjen som passerar genom centrum av fyren nedströms på den vänstra stranden och genom centrum av Fort de la Pointe

Dordogne från sammanflödet med Lidoire till Bec d'Ambès

Garonne från bron vid Castet en Dorthe till Bec d'Ambès

Gironde från Bec d'Ambès till den transversala linjen vid KP 48,50 genom spetsen (nedströms) av Ile de Patiras

Hérault från hamnen i Bessan till havet, till den övre tidvattenlinjen

Isle från sammanflödet med Dronne till sammanflödet med Dordogne

Loire från sammanflödet med Maine till Cordemais (KP 25)

Marne från bron vid Bonneuil (KP 169 bis 900) och slussen vid Saint-Maur till sammanflödet med Seine

Rhen

Nive från Haïtze-dammen vid Ustaritz till sammanflödet med Adour

▼M4

Oise från Janville-slussen till sammanflödet med Seine

Orb från Sérignan till havet, till den övre tidvattenlinjen

Rhône från gränsen mot Schweiz till havet, med undantag för Petit Rhône

Saône från bron Pont de Bourgogne vid Chalon-sur-Saône till sammanflödet med Rhône

Seine från slussen vid Nogent-sur-Seine till början av Tancarville-kanalen

Sèvre Niortaise från slussen vid Marans vid den transversala havsgränsen mitte-mot vakthuset vid mynningen

Somme från nedströmssidan av bron Pont de la Portelette vid Abbeville till viadukten på järnvägen mellan Noyelles och Saint-Valéry-sur-Somme

Vilaine från Redon (KP 89,345) till Arzal-dammen

Amancesjön

Annecysjön

Biscarossesjön

Bourgetsjön

Carcanssjön

Cazauxsjön

Der-Chantecoqsjön

Guerlédansjön

Hourtinsjön

Lacanausjön

Orientsjön

Pareloupsjön

Parentissjön

Sanguinetsjön

Serre-Ponçonsjön

Templesjön

▼M4

Kroatien

Donau: från 1 295 + 500 km till 1 433 + 100 km

Floden Drava: från 0 km till 198 + 600 km

Floden Sava: från 210 + 800 km till 594 + 000 km

Floden Kupa: från 0 km till 5 + 900 km

Floden Una: från 0 km till 15 km

Ungern

Donau: från 1 812 km till 1 433 km

Donau Moson: från 14 km till 0 km

Donau Szentendre: från 32 km till 0 km

Donau Ráckeve: från 58 km till 0 km

Floden Tisza: från 685 km till 160 km

Floden Dráva: från 198 km till 70 km

Floden Bodrog: från 51 km till 0 km

Floden Kettős Körös: från 23 km till 0 km

Floden Hármas Körös: från 91 km till 0 km

Sió-kanalen: från 23 km till 0 km

Sjön Velence

Sjön Fertő

Nederländerna

Rhen

Sneekermeer, Koevordermeer, Heegermeer, Fluessen, Slotermeer, Tjeukemeer, Beulakkerwijde, Belterwijde, Ramsdiep, Ketelmeer, Zwartemeer, Veluwemeer, Eemmeer, Alkmaardermeer, Gouwzee, Buiten IJ, Afgesloten IJ, Noordzeekanaal, IJmuidens hamn, Rotterdams hamnområde, Nieuwe Maas, Noord, Oude Maas, Beneden Merwede, Nieuwe Merwede, Dordische Kil, Boven Merwede, Waal, Bijlandsch-kanalen, Boven Rijn, Pannersdensch-kanalen, Geldersche IJssel, Neder Rijn, Lek, Amsterdam–Rhen-kanalen, Veerse Meer, Schelde–Rhen-kanalen till mynningen i Volkerak, Amer, Bergsche Maas, Maas nedanför Venlo, Gooimeer, Europoort, Calandkanaal (öster om Benelux-hamnen), Hartelkanaal

Österrike

Donau: från gränsen till Tyskland till gränsen till Slovakien

Inn: från mynningen till Passau-Inglings kraftverk

Traun: från mynningen till 1,80 km

Enns: från mynningen till 2,70 km

March: till 6,00 km

▼M4

Polen

Floden Biebrza från mynningen av Augustowski-kanalen till mynningen i floden Narew

Floden Brda från sammanflödet med Bydgoski-kanalen i Bydgoszcz till mynningen i floden Wisła

Floden Bug från mynningen av floden Muchawiec till mynningen i floden Narew

Dąbiesjön till gränsen mot inre farvatten

Augustowski-kanalen från sammanflödet med floden Biebrza till statsgränsen, tillsammans med sjöarna längs kanalens lopp

Bartnicki-kanalen från sjön Ruda Woda till sjön Bartężek, tillsammans med sjön Bartężek

Bydgoski-kanalen

Elbląski -kanalen från sjön Druzno till sjön Jeziorak och sjön Szeląg Wielki, tillsammans med dessa sjöar och sjöarna längs kanalens lopp, och en förgrening i riktning mot Zalewo från sjön Jeziorak till sjön Ewingi

Gliwicki-kanalen tillsammans med Kędzierzyński-kanalen

Jagielloński-kanalen från sammanflödet med floden Elbląg till floden Nogat

Łączański-kanalen

Ślesiński-kanalen med sjöarna belägna längs denna kanals lopp och sjön Gopło

Żerański-kanalen

Floden Martwa Wisła från floden Wisła i Przegalina till gränsen mot inre farvatten

Floden Narew från mynningen av floden Biebrza till mynningen i floden Wisła, tillsammans med sjön Zegrzyński

Floden Nogat från floden Wisła till mynningen i Wisłabukten

Floden Noteć (övre) från sjön Gopło till sammanflödet med Górnonotecki-kanalen samt Górnonotecki-kanalen och floden Noteć (nedre) från sammanflödet med Bydgoski-kanalen till mynningen i floden Warta

Floden Nysa Łużycka från Gubin till mynningen av floden Oder

Floden Oder från staden Racibórz till sammanflödet med floden östra Oder som övergår i floden Regalica från passagen Klucz-Ustowo, tillsammans med den floden och dess förgreningar till Dąbiesjön samt en förgrening av floden Oder från slussen Opatowice till slussen i staden Wrocław

Floden västra Oder från överfallsdammen i Widuchowa (vid 704,1 km för floden Oder) till gränsen mot inre farvatten, tillsammans med förgreningar samt passagen Klucz-Ustowo, som förbinder floden östra Oder med floden västra Oder

Floden Parnica och Parnicki-passagen från floden västra Oder till gränsen mot inre farvatten

▼M4

Floden Pisa från sjön Roś till mynningen i floden Narew

Floden Szkarpawa från floden Wisła till mynningen i Wisłabukten

Floden Warta från Ślesińskisjön till mynningen i floden Oder

De stora masuriska sjöarna, omfattande de sjöar som förenas av de floder och kanaler som utgör ett huvudlopp från och med Rośsjön i Pisz till och med Węgorzewski-kanalen i Węgorzewo, tillsammans med sjöarna Seksty, Mikołajskie, Tałty, Tałtowisko, Kotek, Szymon, Szymoneckie, Jagodne, Boczne, Tajty, Kisajno, Dargin, Łabap, Kirsajty och Święcajty, tillsammans med Giżycki-kanalen och Niegociński-kanalen och Piękna Góra-kanalen, samt en förgrening från och med Ryńskiesjön i Ryn till Nidzkiesjön (fram till 3 km, till gränsen mot Nidzkiesjöns naturreservat), tillsammans med sjöarna Bełdany, Guzianka Mała och Guzianka Wielka

Floden Wisła från mynningen av floden Przemsza till sammanflödet med Łączański-kanalen samt från den kanalens mynning i Skawina till floden Wisłas mynning i Gdańsk-bukten, utom Włocławski-reservoaren

Rumänien

Donau: från gränsen mellan Serbien och Rumänien (1 075 km) till Svarta havet vid Sulina-armen.

Donau–Svartahavskanalen (64,410 km lång): från sammanflödet med floden Donau, vid 299,300 km för Donau vid Cernavodă (motsvarande 64,410 km för kanalen), till södra hamnen i Constanta–Agigea (’0’ km för kanalen).

Poarta Albă–Midia Năvodari-kanalen (34,600 km lång): från sammanflödet med Donau–Svartahavskanalen vid 29,410 km vid Poarta Albă (motsvarande 27,500 km för kanalen) till Midia hamn (’0’ km för kanalen)

Slovakien

Donau: från 1 880,26 km till 1 708,20 km

Donaukanalen: från 1 851,75 km till 1 811,00 km

Floden Váh: från 0,00 km till 70,00 km

Floden Morava: från 0,00 km till 6,00 km

Floden Bodrog: från 49,68 km till 64,85 km

Reservoarer: Oravská Priehrada, Liptovská Mara, Zemplínska Šírava

Sverige

Mälaren

Saltsjön, Stockholms hamnar och Värmdölandet

Det område som från Mälarens utlopp i Stockholm, via Norrström, Slussen respektive Hammarbyslussen avgränsas av fastlandet och Lidingöbron, och av en linje genom fyren Elfviksgrund i bäring 135–315 grader, en linje mellan Mellangårdsholmen och Högklevsudde i Baggensfjärden, Örsundet mellan Ingarö och Fågelbrolandet, en linje från Rönnäsudd via fyren Tegelhällan och fyren Runö till Talatta på Djurö, och en linje över Vindöström mellan Vindö och Värmdölandet, och dessutom av öarna i området.

▼**M4**

Södertälje kanal och Södertälje hamnar

Södertälje kanal och Södertälje hamnar, som i norr avgränsas av Södertälje sluss och i söder av latitudparallellen till latitud 59°09′00″N.

Trollhätte kanal, Göta älv och Nordre älv

Området från latitudparallellen genom Bastungsgrundens sjömärke i den södra delen av Vänern till Älvsborgsbron, och i Nordre älv till longitudparallellen till longitud 11°45′00″E.

Göta kanal

I öster från Mems sluss till Motalabron, inklusive sjöarna Asplången, Roxen och Boren, i väster från longitudparallellen genom fyren Rödesund Norra Yttre vid Karlsborg till Sjötorps sluss, inklusive det sjösystem genom vilket kanalen passerar.

▼**M5**

BILAGA II

TEKNISKA MINIMIKRAV FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 1, 2, 3 OCH 4

De tekniska kraven för farkoster är de som anges i ES-TRIN-standarden 2025/1.

▼B

BILAGA III

OMRÅDEN FÖR EVENTUELLA YTTERLIGARE TEKNISKA KRAV FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 1 OCH 2 SAMT ICKE FÖRBUNDNA INRE VATTENVÄGAR I ZON 3

Alla ytterligare tekniska krav som antas av en medlemsstat inom ramen för artikel 23.1 och 23.2 i detta direktiv, för farkoster som trafikerar den medlemsstatens territorium, ska begränsas till följande områden:

1. Definitioner

   — Nödvändiga för att förstå de ytterligare kraven

▼M1

2. Styrka och stabilitet

   — Förstärkt konstruktion och stabilitet

   — Certifikat/intyg från ett erkänt klassificeringssällskap

▼B

3. Flödningsavstånd och fribord

   — Fribord

   — Flödningsavstånd

4. Vattentäthet i öppningar i skrovet och i överbyggnader

   — Överbyggnader

   — Dörrar

   — Fönster och skylight

   — Lastrumsluckor

   — Andra öppningar (ventilationsrör, avgasrör osv)

5. Utrustning

   — Ankare och ankarkättingar

   — Lanternor

   — Ljudsignaler

   — Kompass

   — Radar

   — Sändar- och mottagaranläggningar

   — Livräddningsutrustning

   — Tillgång till sjökort

6. Ytterligare krav för passagerarfartyg

   — Stabilitet (vindstyrka, kriterier)

   — Livräddningsutrustning

   — Fribord

   — Flödningsavstånd

   — Sikt från styrhytten

7. Konvojer och containertransport

   — Koppling mellan skjutbogserare och lastpråm

   — Stabilitet hos farkoster eller lastprånar som transporterar containrar

▼**M1**

8. Maskineri

— Styrsystem

— Propelleraxlar och tillbehör

— Framdrivningsmotorer, kopplingar och tillbehör

— Förekomsten av en bogpropeller

— System för länspumpning och brandbekämpningsinstallationer

— Nödkraftkällor och elektriska installationer

— Certifikat/intyg från ett erkänt klassificeringssällskap

▼B

BILAGA IV

OMRÅDEN FÖR EVENTUELLA BEGRÄNSNINGAR AV DE TEKNISKA KRAVEN FÖR FARKOSTER SOM TRAFIKERAR INRE VATTENVÄGAR I ZONERNA 3 OCH 4

All sådan mindre omfattande tillämpning av de tekniska kraven som tillåts av en medlemsstat inom ramen för artikel 23.4 i detta direktiv för fartyg som uteslutande trafikerar vattenvägar i zonerna 3 och 4 på den medlemsstatens territorium ska begränsas till följande områden:

Zon 3

— Ankringsutrustning, inklusive ankarkättingarnas längd

— Hastighet (framåt)

— Kollektiva livräddningsredskap

— 2-avdelningsstatus

— Sikt från styrhytten

Zon 4

— Ankringsutrustning, inklusive ankarkättingarnas längd

— Hastighet (framåt)

— Livräddningsutrustning

— 2-avdelningsstatus

— Sikt från styrhytten

— Andra oberoende drivenhet

▼B

BILAGA V

NÄRMARE FÖRFARANDEMÄSSIGA BESTÄMMELSER

Artikel 2.01

Besiktningsorgan

1. Besiktningsorgan ska inrättas av medlemsstaterna.

2. Ett besiktningsorgan ska bestå av en ordförande och experter.

I varje organ ska minst följande experter ingå:

a) En tjänsteman vid den myndighet som ansvarar för inlandssjöfarten.

b) En expert på konstruktion av fartyg för inlandssjöfart och maskiner i sådana fartyg.

▼M1

c) En sjöfartsexpert som avlagt en båtförarexamen för inre vattenvägar, vilken ger innehavaren tillåtelse att framföra det fartyg som ska besiktigas.

d) En expert på traditionella farkoster för besiktning av traditionella farkoster.

▼B

3. Ordföranden och experterna i varje organ ska utses av myndigheterna i den medlemsstat där organet inrättats. När de inleder sitt uppdrag ska ordföranden och experterna skriftligen intyga att de kommer att utföra arbetet på ett fullständigt oberoende sätt. Tjänstemän behöver inte förelägga ett sådant intyg.

4. Besiktningsorganen kan anlita hjälp från specialister i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser.

Artikel 2.02

(Utan innehåll)

Artikel 2.03

Uppvisning av farkosten för besiktning

1. Ägaren eller dennes ombud ska uppvisa farkosten olastad, rengjord och utrustad. Ägaren eller dennes ombud ska också lämna nödvändigt bistånd vid besiktningen, t.ex. tillhandahålla en lämplig arbetsbåt, ställa personal till förfogande och underlätta undersökningen av delar av skrovet eller installationer som inte är direkt åtkomliga eller synliga.

2. Vid första besiktningen ska besiktningsorganet begära att farkosten är torrsatt för besiktningen. Besiktningsorganet kan ge avkall på kravet på besiktning av torrsatt farkost om ett klassificeringsintyg eller ett intyg från ett erkänt klassificeringssällskap kan företes som visar att konstruktionen motsvarar klassificeringssällskapets krav eller om ett intyg företes som visar att en behörig myndighet redan har utfört en besiktning av torrsatt farkost för andra ändamål. Vid regelbunden besiktning eller besiktning i enlighet med artikel 14 i detta direktiv kan besiktningsorganet kräva att besiktningen sker med farkosten torrsatt.

Besiktningsorganet ska utföra driftprov vid en första besiktning av motorfartyg eller konvojer eller vid större modifikationer av framdrivnings- eller styrinrättningen.

3. Besiktningsorganet kan kräva ytterligare driftprov och annan dokumentering. Denna föreskrift gäller även i byggnadsskedet.

▼B

Artikel 2.04

(Utan innehåll)

Artikel 2.05

(Utan innehåll)

Artikel 2.06

(Utan innehåll)

Artikel 2.07

Uppgifter på och ändringar av unionscertifikatet för inlandssjöfart

1. Farkostens ägare eller dennes ombud ska underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av en farkosts namn eller ägare, alla ommätningar och alla ändringar när det gäller registrering eller hemmahamn och ska skicka in unionscertifikatet för inlandssjöfart till den myndigheten för ändring.

2. Varje behörig myndighet får lägga till uppgifter på eller ändra unionscertifikatet för inlandssjöfart.

3. När en behörig myndighet gör ändringar eller lägger till uppgifter på ett unionscertifikat för inlandssjöfart ska den underrätta den behöriga myndighet som utfärdade unionscertifikatet för inlandssjöfart.

Artikel 2.08

(Utan innehåll)

Artikel 2.09

Periodisk besiktning

1. Farkosten ska genomgå en regelbunden besiktning innan giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart löper ut.

2. Den behöriga myndigheten ska på nytt fastställa giltighetstiden för unionscertifikatet för inlandssjöfart på grundval av resultatet av den besiktningen.

3. Giltighetstiden ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart och meddelas den myndighet som utfärdade unionscertifikatet för inlandssjöfart.

4. Om ett unionscertifikat för inlandssjöfart ersätts av en ny version i stället för att dess giltighetstid förlängs ska det gamla unionscertifikatet för inlandssjöfart skickas tillbaka till den behöriga myndighet som utfärdade det.

Artikel 2.10

Frivillig besiktning

Farkostens ägare eller dennes ombud får när som helst begära en frivillig besiktning.

En sådan ansökan om besiktning ska beviljas.

Artikel 2.11

(Utan innehåll)

Artikel 2.12

(Utan innehåll)

Artikel 2.13

(Utan innehåll)

▼B

Artikel 2.14

(Utan innehåll)

Artikel 2.15

Kostnader

Farkostens ägare eller dennes ombud är skyldig att betala alla kostnader i samband med besiktningen av farkosten och utfärdandet av unionscertifikatet för inlandssjöfart, enligt en speciell uppsättning taxor som ska utarbetas av varje medlemsstat.

Artikel 2.16

Information

Den behöriga myndigheten får tillåta personer som kan styrka sitt välgrundade intresse att ta del av innehållet i ett unionscertifikat för inlandssjöfart och får tillhandahålla dessa personer utdrag eller kopior av unionscertifikaten för inlandssjöfart, som ska vara bestyrkta och identifierade som utdrag eller kopior.

Artikel 2.17

Register över unionscertifikat för inlandssjöfart

1. De behöriga myndigheterna ska bevara originalet eller en kopia av alla unionscertifikat för inlandssjöfart de utfärdat och på dessa ange alla uppgifter och ändringar samt alla indragningar och fall av ersättande av unionscertifikat för inlandssjöfart. De ska uppdatera det register som avses i artikel 17 i detta direktiv i enlighet därmed.

2. I syfte att vidta förvaltningsåtgärder för att upprätthålla navigationssäkerheten och underlätta vid navigering och för tillämpningen av artiklarna 2.02–2.15 i denna bilaga och av artiklarna 6, 9, 10, 13, 14, 15, 20, 21 och 22 i detta direktiv kommer skrivskyddad åtkomst till registret i enlighet med den förlaga som anges i bilaga II att beviljas andra medlemsstaters behöriga myndigheter, avtalsstater i Mannheimkonventionen och, såvitt likvärdigt integritetsskydd garanteras, tredjeländer på basis av administrativa avtal.

Artikel 2.18

Unikt europeiskt identifieringsnummer för fartyg

1. Det unika europeiska identifieringsnumret för fartyg (nedan kallat *europeiskt identifieringsnummer för fartyg*) ska bestå av åtta arabiska siffror i enlighet med bilaga II till detta direktiv.

2. Om inte farkosten har ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg vid den tid då unionscertifikatet för inlandssjöfart utfärdas ska identifieringsnumret tilldelas farkosten av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där farkosten är registrerad eller har sin hemmahamn.

   När det gäller farkoster från länder där ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg inte kan tilldelas ska den behöriga myndighet som utfärdar unionscertifikatet för inlandssjöfart tilldela farkosten det europeiska identifieringsnummer som ska anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart.

3. Farkostens ägare eller dennes ombud ska ansöka om tilldelning av ett europeiskt identifieringsnummer för fartyg hos den behöriga myndigheten. Ägaren eller dennes ombud ska också ansvara för att det europeiska identifieringsnummer för fartyg som anges på unionscertifikatet för inlandssjöfart fästs på farkosten.

Artikel 2.19

(Utan innehåll)

Artikel 2.20

Underrättelser

Varje medlemsstat eller dess behöriga myndigheter ska underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna eller andra behöriga myndigheter om följande:

▼B

a) Namn och adresser för de tekniska enheter som, tillsammans med respektive nationell behörig myndighet, är ansvariga för tillämpningen av bilaga II.

b) Det datablad som visas i bilaga II över de fartygsbaserade avloppsreningsanläggningstyper för vilka godkännande har utfärdats sedan den senaste underrättelsen.

c) Erkända typgodkännanden för fartygsbaserade avloppsreningssystem baserade på andra standarder än dem som anges i bilaga II, för användning på medlemsstaternas nationella vattenvägar.

d) Inom en månad från varje återkallande av ett typgodkännande och om skälen till ett sådant återkallande för fartygsbaserade avloppsreningssystem.

e) Godkända specialankare efter en ansökan om att få minska ankarmassan, med angivande av ankarnas typbeteckning och den godkända minskningen av ankarmassan. Den behöriga myndigheten beviljar sökanden godkännande tidigast tre månader efter att ha underrättat kommissionen under förutsättning att den senare inte gör några invändningar.

f) Radarnavigeringsanläggningar och girhastighetsindikatorer för vilka de har utfärdat typgodkännande. Den relevanta underrättelsen ska innefatta det tilldelade typgodkännandenumret samt typbeteckningen, tillverkarens namn, namnet på innehavaren av typgodkännandet och datumet för typgodkännandet.

g) Behöriga myndigheter som är ansvariga för godkännande av specialistföretag som kan utföra installation, utbyte, reparation eller underhåll av radarnavigeringsanläggningar och girhastighetsindikatorer.

▼B

BILAGA VI

KLASSIFICERINGSSÄLLSKAP

Kriterier för erkännande av klassificeringssällskap

Klassificeringssällskap som ansöker om erkännande i enlighet med artikel 21 i detta direktiv ska uppfylla samtliga följande kriterier:

1. Klassificeringssällskapet ska kunna dokumentera en omfattande erfarenhet av att bedöma konstruktion och byggande av fartyg för inlandssjöfart. Klassificeringssällskapet ska tillämpa omfattande regler och föreskrifter för konstruktion, byggande och regelbunden besiktning av fartyg i inlandssjöfart, i synnerhet för beräkning av stabiliteten i enlighet med del 9 i de föreskrifter som bifogas ADN, som avses i bilaga II. Reglerna och föreskrifterna kommer att offentliggöras åtminstone på tyska, engelska, franska eller nederländska och ska kontinuerligt uppdateras och förbättras genom forsknings- och utvecklingsprogram. Reglerna och föreskrifterna får inte strida mot gällande bestämmelser i unionsrätten eller mot gällande internationella avtal.

2. Klassificeringssällskapet ska offentliggöra sitt fartygsregister årligen.

3. Klassificeringssällskapet får inte vara styrt av redare eller skeppsbyggare eller av andra som har kommersiella intressen i konstruktion, tillverkning, utrustande, reparation, drift eller försäkrande av fartyg. Klassificeringssällskapet får inte vara beroende av ett enda kommersiellt företag för sin inkomst.

4. Klassificeringssällskapet ska ha sitt huvudkontor, eller en filial med befogenhet att fatta beslut och vidta åtgärder inom alla områden som sällskapet ansvarar för enligt bestämmelserna för inlandssjöfart, i någon av medlemsstaterna.

5. Klassificeringssällskapet och dess experter ska ha ett gott rykte inom inlandsjöfarten; experterna ska kunna styrka sin yrkeskompetens. De ska agera på klassificeringssällskapets ansvar.

6. Klassificeringssällskapet ska ha en tillfredsställande personalstyrka för tekniska frågor, ledning, stödjande uppgifter, besiktning och forskning som ska stå i proportion till arbetsuppgifterna och till antalet klassade fartyg och som också ska svara för utvecklingen av kapacitet och uppdateringen av krav. Klassificeringssällskapet ska ha inspektörer i åtminstone en medlemsstat.

7. Klassificeringssällskapet ska styras av etiska regler.

8. Klassificeringssällskapet ska ledas och förvaltas på ett sådant sätt att sekretessen garanteras för den information som en medlemsstat begär.

9. Klassificeringssällskapet ska vara berett att lämna relevant information till en medlemsstat.

10. Klassificeringssällskapets ledning ska ha fastställt och dokumenterat sin policy samt sina mål och åtaganden när det gäller kvalitet och ska ha säkerställt att alla nivåer inom klassificeringssällskapet förstår, tillämpar och upprätthåller denna policy.

11. Klassificeringssällskapet ska ha utarbetat och genomfört, och ska upprätthålla, ett effektivt internt kvalitetssystem som baseras på relevanta delar av internationellt erkända kvalitetsstandarder och som överensstämmer med EN ISO/IEC 17020:2004, enligt tolkningen i IACS Quality System Certification Scheme Requirements. Kvalitetssystemet ska certifieras av ett oberoende besiktningsorgan som har erkänts av förvaltningen i den stat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller sin filial i enlighet med punkt 4, och som bland annat ska säkerställa att

▼B

a) klassificeringssällskapets regler och krav fastställs och upprätthålls på ett systematiskt sätt,

b) klassificeringssällskapets regler och krav följs,

c) kraven är uppfyllda för det lagstadgade arbete som klassificeringssällskapet har befogenhet att utföra,

d) ansvarsområden, befogenheter och inbördes förhållanden fastställs och dokumenteras för de anställda vars arbete påverkar kvaliteten på klassificeringssällskapets tjänster,

e) allt arbete utförs under kontrollerade förhållanden,

f) det finns ett kontrollsystem för övervakning av de handlingar och det arbete som utförs av inspektörer och teknisk och administrativ personal som är direkt anställda av klassificeringssällskapet,

g) kraven för viktigt lagstadgat arbete som klassificeringssällskapet har befogenhet att utföra endast genomförs eller direkt övervakas av sällskapets särskilda inspektörer eller av särskilda inspektörer vid andra erkända klassificeringssällskap,

h) det införs ett system för utbildning av inspektörer och kontinuerlig uppdatering av inspektörernas kunskaper,

i) det förs register som visar att de föreskrivna standarderna uppnåtts inom de olika områden där tjänster utförs samt att kvalitetssystemet fungerar effektivt och

j) det finns ett övergripande system för planerad och dokumenterad internrevision av den kvalitetsrelaterade verksamheten på alla platser där verksamhet bedrivs.

12. Kvalitetssystemet ska certifieras av ett oberoende revisionsorgan som erkänts av förvaltningen i den medlemsstat där klassificeringssällskapet har sitt huvudkontor eller en filial i enlighet med punkt 4.

13. Klassificeringssällskapet ska förbinda sig att anpassa sina krav till unionens tillämpliga direktiv och att i god tid ge kommissionen all relevant information.

14. Klassificeringssällskapet ska förbinda sig att regelbundet samråda med redan erkända klassificeringssällskap för att garantera likvärdigheten när det gäller deras tekniska standarder och genomförandet av dessa, och bör tillåta företrädare för en medlemsstat och andra berörda parter att delta i utarbetandet av sällskapets regler och föreskrifter.

▼B

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2006/87/EG	Det här direktivet
—	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
—	Artikel 3
Artikel 1	Artikel 4
—	Artikel 5
Artikel 9	Artikel 6.1 och 6.3
Artikel 8.1	Artikel 6.2 och 6.4
Artikel 8.4	Artikel 6.5
Artikel 3	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 11.2	Artikel 9
Artikel 11.1	Artikel 10
Artikel 14	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 10	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Artikel 5	Artikel 23
Artikel 6 har utgått till följd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG ([1])	—
Artikel 7.1–7.3	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 8.2 och 8.3	Artikel 29
—	Artikel 30

▼B

Direktiv 2006/87/EG	Det här direktivet
Artikel 20.1	Artikel 31
Artikel 20.2	—
Artikel 22	—
—	Artikel 32
Artikel 19	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 24	Artikel 35
Artikel 21	Artikel 36
Artikel 23	Artikel 37.1 och 37.2
Artikel 7.4	Artikel 37.3
—	Artikel 38
—	Artikel 39
Artikel 25	—
Artikel 26	—
Artikel 27	Artikel 40

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).